

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

WARTOŚĆ VI

Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Odpowiedzialność za środowisko społeczne

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Kształcenie postawy życzliwości do innych

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Ludzie z mojego otoczenia wpływają na moje życie.
- Moje środowisko wpływa na moją osobowość.
- Wielkie miasto, miasteczko, wioska, w których żyję, dostarczają mi wiele wartości.

2.5. ZADANIA DLA DZIECKA, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Akceptacja miejsca i środowiska, w którym się żyje.
- Każdy styl i sposób życia można zmienić na lepszy albo go pogorszyć.
- Każdy jest częścią społeczności, w której żyje.

Zasady

- Poznaję historię miejsca mojego życia i osoby, które przyczyniły się do jego rozwoju.
- Odkrywam wartości mojej społeczności.
- Staję w obronie mojego domu, środowiska.
- Nie pogardzam żadną ze spotkanych społeczności.

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Ludzie, którzy mnie otaczają, są moimi braćmi.
- Nie należy mówić źle o swoim środowisku.
- Miejsce, środowisko, w którym żyję, jest częścią mojego życia.

Zasady

- Doceniam miejsce, środowisko, w którym żyjemy.
- Dbam o dobro wspólne: wygląd mojego domu, ulicy, osiedla.
- Identyfikuję się z ludźmi z mojego miejsca zamieszkania.

2.7. ZADANIA DLA PRZEDSZKOŁA, WYCHOWAWCY

Normy

- Powinna następować akceptacja miejsca swojego życia, swojej pracy.
- W każdym miejscu na Ziemi można osiągnąć właściwy rozwój osoby i społeczności.
- Uczniowie pochodzący z różnych środowisk noszą w sobie tę samą godność.

Zasady

- Poznają środowisko życia moich wychowanków.
- Wspólnie organizujemy działania na korzyść miejsca naszego życia.
- Analizuję, jaki wpływ miała, ma i będzie miała szkoła na miejscowe środowisko.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Dzieci poproszone są o przyniesienie z domu przedmiotów związanych z regionem, miejscowością, z której pochodzą. Mogą to być pamiątki rodzinne, przedmioty, które mają swoją historię lub mają dla nich duże znaczenie sentymentalne (zdjęcie, historyczna pocztówka, portret przodka, odznaczenie wojenne). Następnie wychowankowie opowiadają o swoich pamiątkach i o ich związku z miejscem, w którym mieszkają.

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość VI > Wartość grupy społecznej, w której się żyje: wiejskiej, małomiejskiej, wielkowiejskiej (osiedle)

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Doceniamy ludzi¹ i miejsce, w którym żyjemy. Jesteśmy życzliwie nastawieni do każdego człowieka. Szanujemy² swoich bliźszych i dalszych sąsiadów, jesteśmy zawsze gotowi do udzielenia pomocy. Nasze środowisko nie stanowi „zamkniętego kręgu”, okazujemy im zainteresowanie i chęć udzielenia pomocy. Razem z pracownikami szkoły, pedagogami, wychowankami i rodzicami działamy na rzecz naszego otoczenia. Potrafimy wspólnie przeprowadzić konstruktywną ocenę środowiska.

2.10. ZAGROŻENIA

Istnieje ryzyko postawy niechęci i ciągłej krytyki swojego środowiska. Może się pojawić agresja wobec współmieszkańców albo wobec wspólnego dobra³. Wychowankom grozi brak umiejętności adaptowania się do środowiska, trudności w nawiązywaniu kontaktów społecznych, brak wiedzy, brak zainteresowania się historią swojej wioski, miasta lub osiedla.

¹ „Solidarność pomaga nam dostrzec «drugiego» – osobę, lud czy naród – nie jako narzędzie (...), ale jako «podobnego nam», jako «pomoc», czyniąc go na równi z sobą uczestnikiem «uczty życia», na którą Pan Bóg zaprasza jednakowo wszystkich ludzi”. SRS 40; por. Rdz 2,18.

² „Szacunek dla osoby ludzkiej. Przechodząc do praktycznych i pilniejszych wniosków, Sobór kładzie silny nacisk na szacunek dla człowieka, tak by poszczególni ludzie bezwzględnie uznawali każdego bez wyjątku bliźniego za drugiego siebie, zważając przede wszystkim na jego życie i środki konieczne do jego godnego prowadzenia, aby nie naśladowali owego bogacza, który nie wykazał żadnej troski o ubogiego Łazarza”. KDK 27.

³ „Więzy społeczne mogą tworzyć z jednej strony «struktury dobra», ale mogą też służyć rozbudowywaniu «struktur zła»”. Jan Paweł II, *Przemówienie do delegacji NSZZ „Solidarność”*, Rzym, 15.01.1981; por. M. Drożdż, *Więź...*, dz. cyt., s. 562.